

שפטות ויקח שיש מאות ר'כבר בחור וג'ו. וכי יש מאות ר'כבר בחור לא היה ר'כבי מצרים? מה הטעם וכל ר'כבר מצרים? אלא ב' שנינו, היה סמא"ל מלוה לו שיש מאות מרבבות של מקטרנים לסייע לו. זהו שפטות ויקח שיש מאות ר'כבר בחור.

מתי השלים הקדוש ברוך הוא לסמא"ל? בקרוב עם סיסרא, שעקר הקדוש ברוך הוא את כל אומן מרכבות, ונמסרו בידי תגירה. וזהו שפטות (שופטים) נחל קישון גראף נחל קדומים וג'ו. ולעתיד לבא כלם ימסרו. וזה שפטות (ישועה הס) מי זה בא מאודם חמוץ בגדים מבצרה וג'ו. ועל זה השכינה מתחרים, שעתידה השכינה בסוף הימים לעקר אוטם מן העולם.

וישע עמוד הענן מפניהם, מי זה עמוד הענן? רבי יוסי אמר, וזה הענן שנראה תמיד עם השכינה, וזהו הענן שנכנס משה לתוכו. רבי אבא אמר, בתוב וה' הולך לפניהם יומם. אלא סייע של הצדיק הוא, ופרישה של הרשם שלו, ועל זה החל הענן הזה יומם, וכותוב (זהלים מ) יומם יצוחה ה' מסדו. ומצד של חס"ד בא הענן הזה, וזה נקרא חסד, וזהן אחר הולך בלילה, ונקרא עמוד אש. רבי שמעון אמר, עמוד הענן יומם - זה אברם. ועמוד הענן לילה - זה יצחק. ושניהם נמצאו בשכינה. ומה שאמר רבי אבא, כך הוא וראי, שעיל ידי זו (שבות) הדרגה נמצאה.

זהו ויטע מלאך האללים ההלך לפני מנה מלחמה ישראל וילך מאחריהם. ויטע - שגען מצד של חס"ד, ונפרק בצד הגבורה,

כל רתיכא ורתיכא, שתת מהה שלטני ממן ר'כבר בחור וג'ו. וכי יש מאות ר'כבר בחור, לא והוא ר'כבי מצרים, Mai טעם וא' וכל ר'כבר מצרים. אלא כי תאנה, הוה סמא"ל או זיך ליה, שתת מהה רתיכין מקטרני לסייעא ליה. הדא הוא דכתיב ויקח שיש מאות ר'כבר (ז"נ) ע"ב בחור.

אימתי אשלים קדשא בריך הויא לסמא"ל.
בקרא דסירה, דעקר קדשא בריך הויא לכל אינון רתיכין, ואתמסרו בידך דמטרוניתא. הדא הוא דכתיב, (שופטים ח) נחל קישון גראף נחל קדומים וג'ו. ולזמנא דאתה, יתמסרו בלהו, הדא הוא דכתיב, (ישועה ס) מי זה בא מאודם חמוץ בגדים מבצרה וג'ו. ועל דא וילך מאחריהם, דזמיןא שכינטא בסוף יומיא לאעקרה לוון מן עלאמא.

וישע עמוד הענן מפניהם, מאן עמוד הענן דא. רבי יוסי אמר, דא הוא ענן דאתחיזי תדר עם שכינטא. והוא הוא ענן דעאל משה בגوية. רבי אבא אמר, כתיב ו'י' הולך לפניהם יומם, אלא סיועא דצדיק הוא, ופרישתו דרשימו דיליה, ועל דא אויל האי ענן יומם, וכותב (זהלים מ) יומם יצוחה יי' מסדו. ומטרא דחס"ד אתה ענן דא, והוא חסד אתקרי, וענן אחר איזיל בליליא, ואתקרי עמוד אש.

רבי שמעון אמר, עמוד הענן יומם: דא אברם. ועמוד האש לילה: דא יצחק. ותרוייהו אשתחחו בשכינטא, ומה דאמר רבי אבא, כי הוא ודאי, ועל ידי דהאי (נ"א רבעה) דרגא, אשתחחו.

והאי ויטע מלאך האללים הולך לפניה ישראל וילך מאחריהם.

משמעותו של השם היה הגיע הזמן להחלבש בדין. בא ראה, באותה שעה נשלמה הלבנה מהפל, וירשה שביעים ושנים שמות קדושים בשלשה אידים. צד אחד החלבש בעטנות החסד העליזון בשבעים חקיקות של אור של האבא העליזון שמPAIR לה.

צד השני המשני החלבש ברוחמי הגבורות, בששים מפות אש, ושרה שללה שירדו מצד האבא העליזונה במנהגים חקוקים.

צד שלישי החלבש בלבושי ארגמן שלובש המליך העליזון הקדוש, שנקראים תפארת, שירש בין קדושים בשבעים עטרות עליזונות מצד של האב והאם, והוא כולל את הצד הזה והצד השני.

(ושתי עטרות מצד של האב ואמא, ותמי שביעים ושנים שמות). ושנינו, מצד החס"ד שביעים ושנים עדמים. מצד הגבורה שביעים ושנים סופרים. מצד התפארת שביעים ושנים גנונים להתקפר.

ובמקרים זה נחקק אחד באחד, והתעללה שם הקדוש, סוד הפרבה, ובאן נחקקו האבות להתחבר באחד, והוא שם הקדוש חקוק באותיהם.

ארוף האותיות טללו, אותיות ראשונות, רשותות פסדים בסדר ישר, משומם של האותיות הראשונות נמצאו בחס"ד, לילכת בדרכו ישר בסדור מתקן.

אותיות שניות רשותות בגולגולת למפרע, משומם של האותיות השניות נמצאות בגבורה (מנבורה), לנלות דיןיהם ומיניהם שבאים מצד השמאלי.

ויפע: דגנטייל מסתרא דחס"ד, ואתדק בסטרא דגבורה, בגין דהא מטה שעטה לאתלבשא בדין.

הא חזי, בה היא שעטה אשתלים סיהרא מכלא, וירתא שכעין ותרין שמן קדישין, בתלת סטרין. סטרא חד אתלבשא בעטרוי דחסד עלאה, בשבעין גליפני דנהירז דאבא עלאה, דאנהייר לה.

סטרא תנינה, אתלבשת ברומחי דגבור"ה, בשתין פולסי דנורא, ושרה דילה דגנתו מסטרא דאמא עלאה בנימושי גליפני.

סטרא תלתאי, אתלבשת בלבושי ארגונא, דלביש מלכא עלאה קדישא, דאקרון תפארת, דירית ברא קדישא, בשבעין עטרין עלאין, מסטרא דאבא ואמא, והוא כליל להאי.

סטרא ולהאי סטרא.

(ס"א ותרין עטרין מסטרא דאבא ואמא, ואינו שכעין ותרין שפהו) ותגינן מסטרא דחס"ד שבעין ותרין סחדין.

מסטרא דגבורה שכעין ותרין סופרין. מסטרא דתפארת שכעין ותרין גונין לאתפארה.

ובhai אחר, אתגليف חד בחד, ואסתליק שמא קדישא, רזא דרתיכא, והכא אתגليفו אבחתא, לאתחברה בחד, והוא שמא קדישא גלייפה באתווי.

אריפא דאתוון אלין, אתוון קדמאי, רשיימין בסדרן בארכ מישר, בגין דבלחו אתוון קדמאי אשתקחו בחס"ד, למה בארכ מישר, בסדורא מתקן.

אתוון תניני, רשיימין בגלוולא למפרע, בגין דבלחו אתוון תניני, משתקחו בגבורה, (ס"א מנבורה) לגלאה דיןין וזינין דאתין מסטרא דשמאלא.